

[Glensgård.]

hvem skal være med til at undersøge disse virksomheder? Det har jeg ikke fået noget svar på.

Så nævnte fru Inger Stilling Pedersen, at alle i valgkampen var enige om, at der skulle være erhvervsstøtte til de små virksomheder. Når fremskridtspartiet taler om støtte til de små virksomheder, så er det ikke nogen økonomisk støtte, så er det et spørgsmål, om vi ønsker at fjerne det åg, som folketinget og regeringen i fællesskab har pålagt dem. Det er også en form for støtte, men altså ikke den, kristeligt folkeparti tænker på.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg ønsker egentlig ikke at forlænge debatten, men jeg synes lige, jeg vil slå fast, at det er nu engang bankernes opgave i det nuværende samfund at udlåne penge også til mindre virksomheder, og det finder også sted. Det, jeg pegede på, var, at når staten, som der her siges, skal dække to tredjedele af eventuelle tab, så bliver det skatteyderne, der skal betale det. Jeg pegede blot på, at bankkapitalen i dag har muligheder for ret så store profitter. Det kan vi jo se af de regnskaber, der offentliggøres, og som også er blevet sendt til folketingsmedlemmerne. Derfor kan det ikke være rigtigt, at staten skal gå ind som garant i en sådan situation, medens vi ikke har nogen indflydelse på, hvad pengene går til, eller får noget af den profit, som det eventuelt giver, hvis det går godt.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aase Olsen) (RV):

Til hr. Glensgård blot dette: der står jo i forslaget til folketingsbeslutning, at „statsgaranti for driftskreditter i privat pengeinstitut kan ydes“ osv. Der står altså, at det er de private pengeinstitutter. Det er klart, at hvis staten skal gå ind med en del af garantistillelsen, så må der også en vurdering til fra statens side, og det må man jo så se på, når man kan komme til at udforme det i et konkret lovforslag.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Jeg har forstået på diskussionen, at der under udvalgsarbejdet kan forventes rejst adskillige spørgsmål om den praktiske ud-

formning af en sådan ordning, og jeg kan trygt love handelsministeriets fulde bistand til en opklaring heraf, fordi det bl. a. falder nøje i tråd med de tanker, vi har i forbindelse med de noget større virksomheder og en statslig bistandsfond.

Jeg tager egentlig kun ordet for at anholde en enkelt bemærkning fra hr. Glensgård fra fremskridtspartiet, der brugte udtrykket „tilfældige erhvervsfremmeordninger“. Sådanne findes der efter min bedste vurdering ikke. For det første er der intet tilfældigt i ordninger, der er vedtaget af et overvældende flertal af dette folketing, og det er mig bekendt alle de erhvervsfremmeordninger, vi i dag arbejder med. For det andet er det karakteristisk for disse erhvervsfremmeordninger, at de i et overordentlig betydeligt omfang har inddraget den ekspertise, der er at finde i arbejdsmarkedets organisationer og i erhvervsorganisationerne — altså netop har ladet de kyndige inden for regnskab, inden for pengeformidling, inden for virksomhedsplanlægning og virksomhedsorganisation være blandt dem, der vurderede, hvordan midlerne skulle anvendes. Jeg tror, at de fleste, der ville foretage en økonomisk beregning af værdien af de erhvervsfremmeordninger, vi har gennemført inden for de senere år, måtte kunne konstatere, at det er sandsynligt, at den effekt, disse erhvervsfremmeordninger har haft på erhvervsudviklingen, på en større eksportudvikling, på en større egnsudvikling, langt, langt har oversteget de samfundsbidrag, der har sat disse aktiviteter i gang.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Kun lige ganske kort til handelsministeren: jeg var netop i min ordførertale inde på, at det foreliggende forslag lignede forslaget fra socialdemokratiet om en statslig bistandsfond, og det gør ikke vores skepsis mindre. Vi har eksempler fra min egen kreds, Rank Arena, Jetex osv. Vi kan få nok af den slags ting, hvor vi ser helt tilfældige beslutninger om bistand til virksomheder, hvor vi ikke har mulighed for fra statens side at gå ind og sige, om virksomheden er en veldrevet eller ej.